

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΒ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1137²

Κυριακὴ ΙΣΤ' (ΙΣΤ' Ματθ.) (Β' Κορ. 6,1-10)
7 Φεβρουαρίου 2016 (2005)

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

“Ὅσο ὑπάρχει καιρὸς!...

«Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου» (Β' Κορ. 6,2 = Ἦσ. 49,8)

Θὰ παρακαλέσω, ἀγαπητοί μου, νὰ προσέξετε. Ἀπ' ὅλα ὅσα ἀκούσατε σήμερα, θὰ ἐρμηνεύσουμε μόνο αὐτὲς τὲς λίγες λέξεις τοῦ ἀποστόλου, ποὺ εἶνε καὶ προφητεία τοῦ Ἰησοῦ· «Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου» (Β' Κορ. 6,2=Ἦσ. 49,8). Ἐὰν νιώσετε καὶ ἐφαρμόσετε τὰ λόγια αὐτά, **κερδίσατε τὸ πρῶτο λαχεῖο**. Διαφορετικά, ἐγὼ νίπτω τὰς χεῖρας μου.

Τί σημαίνουν τὰ λόγια αὐτά; Θ' ἀρχίσω ἀπὸ κάπως μακριά.

Ἕνας ἄνθρωπος ποὺ πρόκειται νὰ φύγῃ στὸ ἐξωτερικό, φροντίζει νὰ κἀνῃ τὰ χαρτιά του ἐντὸς τῆς προθεσμίας ποὺ ὀρίζει ἡ πρεσβεία. Γενικὰ ὅποιος θέλει νὰ ταξιδέψῃ, ρωτᾷ πότε φεύγει τὸ λεωφορεῖο ἢ τὸ τραῖνο ἢ τὸ πλοῖο ἢ τὸ ἀεροπλάνο, καὶ προσπαθεῖ νὰ ἔχῃ τὸ εἰσιτήριο στὸ χέρι καὶ νὰ βρίσκεται ἐγκαίρως στὸ σταθμό. Καὶ ὁ νέος ποὺ θέλει νὰ σπουδάσῃ, διαβάζει καὶ ὑποβάλλει τὰ χαρτιά του μέσα στὸ χρόνο ποὺ ὀρίζει τὸ ὑπουργεῖο, ὥστε νὰ μπορέσῃ νὰ δώσῃ ἐξετάσεις. Καὶ ὁ ἔμπορος ποὺ χρωστᾷ γραμμάτια, προσπαθεῖ νὰ τὰ ἐξοφλήσῃ προτοῦ νὰ διαμαρτυρηθοῦν... Τί θέλω νὰ πῶ· ὅπως ὑπάρχει **προθεσμία** γιὰ νὰ βγάλῃς εἰσιτήριο ἢ διαβατήριο ἢ μηχανογραφικὸ γιὰ ἐξετάσεις ἢ ἐξοφλητικὸ ἐνὸς λογαριασμοῦ, ὅπως ὑπάρχει ὠρισμένος καιρὸς γιὰ νὰ πᾶς στρατιώτης ἢ γιὰ νὰ πιάσῃς δουλειά ἢ γιὰ νὰ παντρευτῇς κ.λπ., ἔτσι ὑπάρχει καὶ κάποιος καιρὸς, γιὰ μιὰ ἄλλη ὑπόθεσι, πολὺ σπουδαιότερη ἀπὸ κάθε ἄλλη.

Ποιά εἶνε ἡ ὑπόθεσι αὕτη; Δὲν μᾶς ἔφερε ὁ Θεὸς στὸν κόσμον γιὰ ταξίδια καὶ ἐπιχειρήσεις, γιὰ διπλώματα καὶ τίτλους, γιὰ προῖκες καὶ παντρεῖες. Δὲν εἶν' αὐτὸς ὁ μεγάλος σκοπὸς μας. **Ποιὸς εἶνε ὁ σκοπὸς μας;** Τὸ λέει καθαρὰ σήμερα ὁ ἀπόστολος. Ὅπως ὑπάρχει καιρὸς γιὰ ὅλα τὰ ἐγκόσμια πράγματα, ἔτσι ὑπάρχει καιρὸς γιὰ κάτι ἄλλο ποὺ εἶνε τὸ σπου-

δαιότερο ἀπ' ὅλα. Ἀλλὰ ποιὸς τὸ νιώθει; Πρέπει νὰ κατεβῇ ἄγγελος, νὰ στάξῃ στὴ νεκρωμένη καρδιά μας μιὰ σταγόνα ἀπὸ τὴν πίστι καὶ τὴν ἀγάπη τῶν ἁγίων. Τότε θὰ αἰσθανθοῦμε αὐτὸ ποὺ λέει σήμερα ὁ ἀπόστολος.

«Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου». Δηλαδή, ὁ καιρὸς αὐτὸς ποὺ ζοῦμε ἐδῶ στὸν κόσμον εἶνε **καιρὸς ἀνεκτίμητος**, καιρὸς σωτήριος. Γιατὶ μέσα στὸν καιρὸ αὐτό, στὰ εἴκοσι, τὰ σαράντα, ἢ ὀγδόντα χρόνια – τί μπορεῖς νὰ κάνῃς; Ἐμένα ρωτᾷς; Ἄνοιξε τὰ βιβλία καὶ τὰ συναξάρια, ἄντε στὰ μνήματα ποὺ 'νε θαμμένοι ὅλοι, κοίταξε τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, ψάξε τὴν καρδιά σου, καὶ ἔπειτα πές μου· **γιατί ἤρθες στὸν κόσμον αὐτόν;** τί νὰ κάνῃς μέσα στὸ χρόνο αὐτῆς τῆς ζωῆς; Θὰ τὰ πῶ, ἀλλὰ ποιὸς θὰ μ' ἀκούσῃ;

● Ἔλα 'δῶ, ἐσὺ κοπέλλα μου, ποὺ κάθεσαι τόση ὥρα μπροστὰ στὸν καθρέφτη ἢ ξενοχτᾷς στὲς διασκεδάσεις. Ἔλα, ἐσὺ νέε μου, ποὺ δαπανᾷς τὸ χρόνο σου τρέχοντας μὲ τὲς μηχανὲς δεξιὰ κι ἀριστερά. Ἔλα 'δῶ, ἐσὺ κυρά μου, ποὺ ὅλη μέρα συργιανᾷς στὲς βιτρίνες. Ποῦ σπαταλᾷς τὸ χρόνο σας! Δὲν σοῦ ζητῶ πολλά· ἀπ' ὅλη τὴν ἡμέρα, **πέντε λεπτά** νὰ γονατίσῃς νὰ κάνῃς λίγη **προσευχή**, νὰ μιλήσῃς μὲ τὸ Θεό.

● Βλέπω κ' ἐσένα τὸν ἄντρα, ὥρα ὁλόκληρη νὰ διαβάζῃς ἐντυπα μέχρι καὶ τὰ ψιλὰ γράμματα. Σὲ βλέπω στὸ τραῖνο ἢ στὸ σπῖτι νὰ ξεκοκκαλίζῃς ἐφημερίδες καὶ περιοδικά. Τί βρίσκεις ἐκεῖ; Εἶδατε ἄνθρωπο μ' ἓνα καλάμι – μὲ συγχωρεῖτε– ν' ἀνασκαλεύῃ τὰ κόπρια; Ἕνα τέτοιο πρᾶγμα γίνεται· βρῶμα καὶ δυσωδία... Ἔλα λοιπόν, Χριστιανέ μου, ἂν εἶσαι βαπτισμένος ὀρθόδοξος, ἄνοιξε **πέντε λεπτά τὸ Εὐαγγέλιο**, διάβασε μὲ τὴ γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά σου, ν' ἀνοίξουν τὰ μάτια σας.

● Τί ἄλλο. Πάρτε μολύβι, μετρήστε τὲς ὥρες. Ὅλη ἡ ἐβδομάδα ἔχει 168 ὥρες. Ἀπὸ αὐτὲς τί σοῦ ζητάει ὁ Θεός; **Μιὰ ὥρα νὰ ἐκκλησια-**

στής. Ἀπ' τὸ «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς...*» μέχρι τὸ «*Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων...*» μιὰ ὥρα εἶνε. Ἄν ὁ παπᾶς πῆ, Ἐλᾶτε στὴν ἐκκλησία νὰ κάνουμε ἀγρυπνία, ποιοὶ πηγαίνουν; Φωνάζει ὁ διάβολος, καὶ τρέχουν στὰ «μαντριά» του καὶ μένουν ἐκεῖ καὶ πέρα ἀπ' τὰ μεσάνυχτα. Στὴν ἐκκλησία ρωτᾶνε· Πότε θὰ σχολάση;...

● Τέλος, Χριστιανέ μου, ὁ Θεὸς σοῦ δίνει κάθε χρόνο ἓνα νέο κύκλο ἡμερῶν. Κάθε ἔτος εἶνε ἓνα κομπολόι μὲ 365 χάντρες, κάθε μέρα καὶ μιὰ χάντρα χρυσοῦ. Ναί, χρυσοῦ· ὁ χρόνος εἶνε χρῆμα. Λοιπὸν ἀπὸ τὶς 365 μέρες ἀφιέρωσε **μία μέρα** καὶ ἔλα στὸ πνευματικὸ ἱατρεῖο, στὴν **ἐξομολόγησι**. Γιὰ τὴν υἰεῖα τοῦ σώματος τρέχεις σὲ ἱατρεῖα καὶ νοσοκομεῖα· γιὰ τὴν ψυχὴ τί κάνεις; Ἀπὸ τὶς 365 μέρες, λοιπὸν, μιὰ μέρα πηγαινὲ νὰ βρῆς ἓναν ἐξομολόγο, νὰ γονατίσης νὰ πῆς τὰ κρίματά σου.

Δυστυχῶς οὔτε πέντε λεπτὰ γιὰ προσευχή, οὔτε πέντε λεπτὰ γιὰ ἁγία Γραφή, οὔτε μιὰ ὥρα γιὰ ἐκκλησιασμό, οὔτε μιὰ μέρα γιὰ ἐξομολόγησι. **Ἔ, τότε λοιπὸν...**

Ἀδελφοί μου· πῆρα τὴ λίρα αὐτὴ ποὺ γράφει ἐπάνω «*Καιρῶ δεκτῶ ἐπήκουσά σου*» καὶ τὴν ἔκανα λιανὰ, νὰ τὴν καταλάβετε ὅλοι. Τώρα ποιὸς ἀπὸ σᾶς θὰ ἐφαρμόσῃ; Ποιὸς ἀπὸ αὐριο θὰ βάλλῃ δρομολόγιο; Ποιὸς θὰ σηκωθῇ πρῶτ' ἀντὶ νὰ κοιτάξῃ τὸν καθρέφτη θ' ἀνοίξῃ τὸν καθρέφτη τὸν πνευματικὸ, τὴν ἁγία Γραφή, νὰ διαβάσῃ; Ποιὸς θὰ γονατίσῃ στὸ σπίτι νὰ κάνῃ προσευχή; Ποιὸς θ' ἀρχίσῃ κάθε Κυριακὴ νὰ ῥχεταὶ στὴν ἐκκλησία; Ποιὸς θὰ πάῃ νὰ βρῇ πνευματικὸ πατέρα νὰ ἐξομολογηθῇ; Μέσα στὸν καιρὸ αὐτὸ τῆς ζωῆς μας **πρέπει νὰ γίνουν αὐτά**. Καὶ λάβετε ὑπ' ὄψιν σας, ἀδελφοί μου, ὅτι **ὁ καιρὸς εἶνε λίγος**, ἃς φαίνεται πολὺς. Τὸ λέει ἡ Ἐκκλησία μας κάθε φορὰ· «*Τὸν υπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα*». Πόσος εἶνε ὁ χρόνος τῆς ζωῆς μας, πόσο θὰ ζήσουμε ἀκόμη; Μήπως..., μήπως ὁ χρόνος αὐτὸς εἶνε ὁ τελευταῖος μας; Τί λέω; Μήπως ὁ μήνας αὐτὸς εἶνε ὁ τελευταῖος; Τί λέω; Μήπως αὐτὴ ἡ βδομάδα ποὺ ἔρχεται εἶνε ἡ τελευταία μας; Τί λέω; Μήπως ἡ σημερινὴ μέρα εἶνε ἡ τελευταία μας; Γιὰ διαβάστε τί γίνεται καθημερινῶς.

Κάποιος **δήμαρχος** εἶχε καλέσει σ' ἓνα ξενοδοχεῖο τῆς Κηφισιάς τοὺς φίλους του, πολιτικούς, ὑπουργοὺς καὶ ἄλλους, νὰ γιορτάσουν μαζὶ τὰ γενέθλιά του. Μαζεύτηκαν, κ' ἦταν ὅλοι χαρούμενοι. Τραπέζι στρωμένο, λου-

λούδια, μουσικὲς. Εἶχε στὴν τσέπη καὶ τὰ χαρτιά ἔτοιμα νὰ τοὺς προσφωνήσῃ. Στεκόταν στὴν πόρτα, τοὺς ὑποδεχόταν καὶ φωτογραφίζόταν. Ἀλλὰ προτοῦ νὰ καθίσῃ στὸ τραπέζι ἔλαβε κλῆσι! Δὲν τὸ περίμενε τὴν ὥρα ἐκείνη. Τοῦ ἦρθε σὰν κεραυνὸς ἐν αἰθρίᾳ. Τί κεραυνός; **Καρδιακὴ προσβολή!** Ἔπεσε κάτω, τὸν πῆρνε στὰ χέρια, πάει... Καὶ οἱ καλεσμένοι; ποῦ νὰ καθήσουν νὰ φᾶνε! Ὅσοι εἶστε ἀπὸ χωριὰ μπορεῖ νὰ ἔχετε δεῖ τὸ ἐξῆς· νὰ βόσκουν τὰ ὀρνίθια στὸ λιβάδι, καὶ ξαφνικά, ἐκεῖ ποὺ τρῶνε τὸ χορταράκι τους, νὰ βουτᾷ τὸ γεράκι, ν' ἀρπάξῃ μιὰ ὀρνίθα καὶ νὰ φεύγῃ. Τότε τ' ἄλλα ὀρνίθια ταραζόνται. Ἔτσι, ἀδελφοί μου, πέφτει κι **ὁ χάρος**, σὰν γεράκι ποὺ ἀρπάζει. Σὲ **ἀρπάζει** στὸ μαγαζί, στὸ δρόμο, στὴν πλατεῖα, στὸ γάμο, στὰ βαπτίσια, σὲς ἐκλογές, **ὅπου νά 'νε**. Ἀρπάζει γέρους μὲ ἄσπρα μαλλιά, ἀλλὰ καὶ μωρὰ ἀπὸ τὶς κοῦνιες.

Ἀδελφοί μου, ἕως πότε **ἀναίσθητοι**; ἕως πότε δὲν θὰ σκεπτόμαστε τὴν αἰωνιότητα;

«*Καιρῶ δεκτῶ ἐπήκουσά σου*». Σ' ἓνα ἀρχαῖο βιβλίό διάβασα, ὅτι στὰ παλιὰ τὰ χρόνια ἦταν ἓνας βασιλιάς ποὺ εἶχε τὴν ἐξῆς ἀρχή. Ὅπου ἄπλωνε τὸ βασιλείο του μὲ τὰ φουσᾶτα (τὸ στρατό) του, εἶχε δυὸ σημαῖες, μιὰ ἄσπρη καὶ μιὰ μαύρη. Ὅταν πλησίαζε σὲ μιὰ πόλι, ὕψωνε τὴ **λευκὴ σημαία**, ποὺ ἐσήμαινε· ὅσο εἶνε ὑψωμένη αὐτὴ, στρατιώτης δὲν ἐπιτρέπεται νὰ πειράξῃ τίποτα, οὔτε μύτη ν' ἀνοίξῃ· κ' εἶχαν δικαίωμα ὅλοι νὰ τοῦ ζητήσουν ὅ,τι θέλουν. Αὐτὸ ἦταν μιὰ προθεσμία. Περνοῦσε ἡ προθεσμία; κατέβαζε τὴν ἄσπρη σημαία, ὕψωνε τὴ μαύρη, καὶ τότε κλάψτε μάνες! Σὲ ἀνθρώπους, σπίτια, χωράφια ἄρχιζε τσεκούρι καὶ φωτιά... Μὲ καταλάβετε; Ὁ Χριστός μας, ὁ καλὸς Βασιλιάς τοῦ κόσμου, ὕψωνει τώρα λευκὴ σημαία πάνω ἀπὸ τὸν κόσμον, τὸν τίμιον σταυρό του. **Ἐλᾶτε ἁμαρτωλοί**, ἔλᾶτε κόσμε, ὅσο ὑπάρχει καιρὸς· «*Καιρῶ δεκτῶ...*»! Θά 'ρθῇ ὥρα ποὺ θὰ κατεβάσῃ τὴ σημαία τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ ἐλέους, καὶ τότε θὰ κλείσουν οἱ πόρτες. Θά 'ρθῇ μιὰ μέρα καὶ θὰ βρῆς τὴν πόρτα τῆς ἐκκλησίας κλειστή· θὰ χτυπᾶς, παπᾶς καὶ ψάλτης δὲν θὰ ὑπάρχῃ. Τὰ ἄστρα καὶ ὁ ἥλιος θὰ σβήσουν, τὰ ποτάμια θὰ ξεραθοῦν. Θὰ εἶνε **ἐποχὴ τῆς κρίσεως καὶ δικαιοσύνης**.

Ἀδελφοί μου! Ὅσο ζοῦμε στὸ μάταιο αὐτὸ κόσμον ἃς μετανοήσουμε, ἃς κλάψουμε, **ἃς ζητήσουμε τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ**. Καὶ νὰ μᾶς ἀξιῶσῃ ὁ Θεός, τὸ υπόλοιπο τῆς ζωῆς μας νὰ τὸ περάσουμε «*ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ*», διὰ πρεσβειῶν τῆς Θεοτόκου καὶ ὅλων τῶν ἁγίων· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**